

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 53. Mt. XVIII

Gruodis-Dec. 31, 1938

IN OIK. VALES
REPUBLIKOS
BIBLIOTEKA

Viešpaties Apipjaustymo ir Gimimo Oktavoje

EVANGELIJA

Luko 2, 21.

ANUO metu Juozapas ir Jėzaus motina Marija stebėjosi tais dalykais, kurie buvo apie jį sakomi. Simeonas gi palaimino juos ir tarė jo motinai Marijai: Štai, šitas pastatytas puolimui ir atsikėlimui daugelio Izraelyje ir kaipo ženklas, kuriam bus prieštaraujama. Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atidengtos daugelio širdžių mintys. Buvo taipogi pranašė Ona, Pannėlio duktė, iš Asero giminės; ji buvo labai pasenusi; po savo panystės ji buvo gyvenusi septynerius metus su savo vyru, dabar-gi buvo našlė aštuonių dešimtų ketverių metų. Ji neatsitraukdavo nuo bažnyčios ir tarnavo Dievui naktį ir dieną pasninkais ir maldomis. Ir ji atėjo tą pačią valandą, garbino Viešpatį ir kalbėjo apie jį visiems, kurie laukė Izraėlio atpirkimo. Padarę visa, kaip reikalavo

Viešpaties įstatymas, jie sugrižo į Galilieją į savo miestą Nazaretą. Vaikelis gi augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo jame.

LEKCIJA

Gal. 4, 1—7.

KOLEI tėvainis yra nepilnametis, jis nieku nesiskiria nuo tarno, nors yra visako valdovas. Jis yra po globėjais ir užveizdais iki tėvo paskirtam laikui. Taip ir mes, kolei buvome nepilnamečiai, tarnavome po pasaulio pradžiamokslui. Bet atėjus laiko pilnybei, Dievas siuntė savo Sūnų, padarytą iš moteriškės, pastatytą po įstatymu, atpirkti tų, kurie buvo po įstatymu, kad mes gautumėm įsūnystę. Kadangi jūs esate sūnūs, Dievas siuntė savo Sūnaus Dvasią į jūsų širdis, kuri šaukia: Abba, Tėve! Taigi, yra jau ne tarnas, bet sūnus. O jei sūnus, tai ir tėvainis per Dievą.

NAUJŪJŪ METŪ ŠVENTĖ

EVANGELIJA

Luko 2, 33—40.

ANUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, pramintą jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma ne kaip buvo pradėtas iššioje.

(Ta pati ir Jėzaus Vardo šventėj).

LEKCIJA

Tit. 2, 11—15

MUSŪ Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtiną tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visų rimtumu.

JĖZAUS VARDŪ ŠVENTĖ

LEKCIJA

Apd. 4, 8—12

ŠVENTOSIOS Dvasios pilnas Petras šiems tarė: Tautos viršininkai ir vyresnieji, klausykitės! Jei mes šiandien tardomi dėl geradarystės ligoniui, kuria jis liko pagydytas, tebūnie žinoma jums Viešpaties Jėzaus Kristaus Nazarėno, kurį jūs prikalėte ant kryžiaus ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių; tuo vardu šitas stovi jūsų akyvaizdoje sveikas. Jis yra tas akmuo, kurį atmetėte jūs, statytojai, iš kurio pasidarė kertinis akmuo. Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti.

Kristaus Karaliaus "Laivas" iplaukdamas į devynioliktuosius savo gyvavimo metus, nuoširdžiai sveikina brangiuosius savo Skaitytojus, Platintojus, Bendradarbius, Marijonių Įstaigų Rėmėjus ir Geradarius, linkėdamas visiems laimingai persiurti per šio gyvenimo audringą jūrą į amžinosios laimės Uostą, o dabar čia ant žemės turėti gausiausius Dievo malonėmis apdovanotus 1939 metus. Malonėmis Kristus Karalius telaimina Jus ir stiprina Jūsų jėgas dirbti Dievo garbei ir Jo Bažnyčios gerovei.

"LAIVO" VADOVYBĖ.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

Kryžius

PAGAL šv. Pauliaus žodžius (1 Kor. 1, 23) savo tikėjimą ir priklausomybę Romos Katalikų Bažnyčiai mes išpažįstame Šventojo Kryžiaus ženklu: "...mes skelbiame Kristų, prikaltąjį prie kryžiaus, kurs žydams, tiesa, yra papiktinimas, pagonims gi paikybė, bet pašauktiesiems, kaip žydams, taip ir graikams, Kristų, Dievo galybę ir išmintį. Nes iš Dievo einanti paikybė yra išmintingesnė už žmones, ir iš Dievo einanti silpnybė stipresnė už žmones".

Šventojo Kryžiaus ženklą vartodavo jau iš pat krikščionybės pradžių ir teisingai manoma, jog kryžiaus ženklą jau vartodavę ir Apaštalai, o pagal tradiciją pats Jėzus, žengdamas dangun, paženklinęs Apaštalus kryžiaus ženklu.

Ar šiaip, ar taip R. K. Bažnyčia kryžių laiko didžiausioj pagarboj ir nuolatos juo ženklinama ir per šv. Mišias ir per įvairius pašventinimus, ir šiaip jau apeigoje — be kryžiaus ženklo Bažnyčia niekur neapseina, primindama katalikams, jog tiktai per Kryžių galime pasiekti laimės ir jame galime rasti tikros paguodos.

Kryžiaus ženklą matome mes ir gamtoje: žmogaus kūnas su ištiestomis rankomis sudaro kryžiaus ženklą: lygiai jis žymus ir ant žmogaus veido; jį sudaro skraidanti paukščiai, plaukiančios žuvys; nemaža medžių auga kryžiaus pavidalu daugelis mūsų vartojamų įrankių irgi sudaro kryžių, k. a. plaktukai, žirklys, gnybtukai ir t. p. Kryžių sudaro ir tam tikrų žvaigždžių kuopa; pagaliau, Kryžius bus antrojo atėjimo Jėzaus Kristaus ženklas: "Tuomet pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys Žmogaus Sūnų ateinant dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe" (Mat. 24, 30).

Ženklindami save kryžiaus ženklu, mes išpažįstame, jog tikime švenčiausiąja Trejybe, t. y. vienu Dievu Trijose Asmenyse: Dievu Tėvu, Dievu Sūnūmi ir Dievu Šventąja Dvasia, jog antrasis Asmuo, t. y. Dievas Sūnus per kryžių yra mus atpirkęs.

Ištardami "Vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios Amen" mes kaskart atnaujiname savo pažadą tikėti prie kryžiaus Prikaltojo mokslu, jį išpažinti ir pagal jį gyventi; o kartu meldžiame Dievo, kad Jis duotų mums malonės kryžiaus galybe apšviesti mūsų protą (kryžių ant kaktos darant), tikrai išpažinti savo tikėjimą savo lūpomis (ant lūpų dedant ženklą) ir pagaliau, mūsų širdį (ženklinant krūtine), t. y. palenkti valią, priderančiai atlikti savo pridermes.

Be šio dar, kryžiaus ženklu mes Dievui Tėvui, kaipo visų daiktų pradžiai, pavedame visas savo mintis; Dievui Sūnui, kaipo visų daiktų pradžiai, pavedame visas savo mintis. Dievui Sūnui, kaipo Dievo Žodžiui, mūsų žodžius; ir pagaliau Šventajai Dvasiai, visus savo širdies pojučius.

Šitokios tai mintys turi, kad ir bendrai apimti mūsų protą ir širdį, ženklinant save kryžiaus ženklu, ypač kad tiktai su mintimi apie Dievą padarytas jis yra mums be galo brangus!

Yra tai ne tuščia apeiga, bet išmeldimas iš Dievo palaiminimo, kurs nukreipia nuo mūsų pikta, o suteikia gera!

Kryžiaus ženklas nuvaro šalin piktosios dvasios pagundas. Kaip kad piktaš šuo, gerai gavęs lazda per snukį, šoka šalin, taip lygiai ir velnias bėga nuo mūsų, mums save ženklinant šiuo ženklu, kadangi šis kryžiaus ženklas primena jam aną Kryžiaus medį, kuriuo Jėzus yra nugalėjęs velnio išgalėjusių galybę!

Kaip kad per karą neleista šaudyti tų, kurie turi ant rankovės užsirišę kryžiaus ženklą, taip lygiai ir piktoji dvasia neišdrįsta pulti tų, kurie save ženklina kryžiaus ženklu.

Šv. Jonas Damianietis sako: "Kryžiaus ženklas yra tai antspauda, pro kurią ne kenkdamas praeina angelas naikintojas".

Kaip kad anas užkabintas ant kryžiaus varinis žaltys sugražindavo sveikatą gyvačių įkastiems žydams dykumose, taip lygiai kryžiaus ženklas, gina mus nuo piktosios dvasios, šito pragariškojo žalčio įkirtimų.

Kol Mozę laikydavo kryžiaus pavidale iškeltas rankas, tol izraelitai nuveikdavo amalekitus (2 Morė 17, 12).

Ciesorius Konstantinas D. 312 m. pamatęs ant dangaus skaistų kryžių su parašu: “šiuo ženkle nugalėsi”, tuojau liepė šitą ženklą išsiūti ant vėliavos, nešti ją kariuomenės priešaky, ir smarkiai sumušė savo priešus. Nuo anų laikų ėmė pradžia ir mūsų bažnytinės vėliavos.

Anie stebuklingi žodžiai atatinka kiekvieną ir mūsų daromąjį kryžiaus ženklą. Anot šv. Augustino jau pats prisiminimas apie Kristaus kryžių priverčia bėgti šalin mūsų neregimuosius priešus ir teikia mums galios atsispirti visiems jų užpuolimams. Todėl ir šventieji žmonės, pagundoms užpuolus, visados sekmingai vartodavo kryžiaus ženklą.

Neretai kryžiaus ženklas apsaugoja mus ir nuo ligų, ar nuo nelaimingų prietikių. Šventoji karalienė Elena 325 atradusi kryžių, tačiau, negalėdama suprasti katras šių trijų yra tikrasis Jėzaus kryžius, privedė ligonę moteriškę, kuri tuč tuojau pasveiko, prisilytėjus tikrojo kryžiaus! Šitokią tai stebuklingą galybę turi tikrasis Kristaus kryžius! Panašios jėgos turi ir kryžiaus ženklas, jei iš pat pradžių paženklindamas save kryžiaus ženkle, būtų atsidavęs Viešpaties valiai. Turime patikrintų žinių, įrodančių mums, kaip kankiniai, ženklindami save kryžiaus ženkle, dažnai visai nejausdavo kančių ir dažnai kamavimai nė kiek nekenkdavo jiems!

Apsakinėjama, jog šv. Jonui vieną kartą paduota vyno kielikas su užnuodytu vynu. Šv. Jonas paženklinęs jį kryžiaus ženkle ir nuodai nieko jam nepakenkė.

Panašiai buvo atsitikę ir su šv. Benediktu, ir su šv. Prancišku Ksaveru.

Jau Sename Įstatyme randame prirodymų, jog kryžiaus ženklas apsaugo nuo pikto. Ezechielui pranašui Dievas buvo apreiškęs, jog Dievui teisiant Jeruzalę, išvengsį mirties tie, kuriuos Dievo Angelas pirma paženklins jų kaktas raide “T” kuri hebrajų ir graikų alfabetu turi kryžiaus išvaizdą (Ezech. 9, 4).

Kiek moko mus Kryžius, kokių malonių suteikia, kokios ramybės įgyja širdis, besikreipdama į Kryžių, tai jau buvo kalbėję

plačiau pasiskaityme “Kaip bažnyčia atvaizduoja Jėzų Kristų” (151 psl.). Čia tik dar priminsiu, jog laimingi tie, kurie kuo dažniausiai vartoja kryžiaus ženklą ir, antrą vertus, kaip nelaimingi tie, kurie jam nepriėmė jokios reikšmės, o dar labiau nelaimingi paniekinantieji ir pajuokiantieji kryžiaus ženklą!

Ženklinti save kryžiaus ženkle reikia dažnai: atsikėlus ir einant gultų; prieš malda ir po jos; prieš valgant ir pavalgius, išeinant iš namų ir sugrįžus — žodžiu — prieš kiekvieną darbą ir po darbo.

Rytą atsikėlus, reikia ženklinti save tikslui išmelsti iš Dievo palaiminimo darbams; vakare — dėkojant už praleistą dieną, ir meldžiant nutolinti nuo mūsų piktają dvasią su visomis jos pagundomis; prieš malda — apsisaugoti nuo išsiblaškimų; prieš kiekvieną darbą — pasisekimo (kloties)!

Šitaip elgdavosi pirmieji krikščionys, kaip tai aprašinėja mums Tertulijonas (240 m. mr): “Pradėdami kokią darbą, išeidami ir grįždami, apsivilkdami ir nusivilkdami, bendrai, ką tik veikiame, kaktą ženkliname kryžiaus ženkle”.

Už kiekvieną pasiženklinimą gauname 50 dienų atleidų, o šlakstydami save švėstu vandenimi kaskart įgyjame šimtą dienų atleidų. Šlakstome save šventu vandenimi prisiminti, kad įeidami bažnyčion turėtumėme skaisčią širdį, laisvą nuo nuodėmių sielą, kadangi tikrai šitokio žmogaus malda patinka Dievui ir neša vaisiaus.

Š. Edita, Anglijos karalienė (mr. 984 m.) labai dažnai ženklindavo save kryžiaus ženkle. 13 metų praslinkus, pripuolamai po jos mirties pastebėta, jog visai nesugedęs išlikęs josios dešinės rankos nykštis, kuriuomi ji save ženklindavo!

O! kad mes dažnai vartotumėme šitą kryžiaus ženklą tikru pamaldumu, tai ne vienas mūsų būtų išvengęs pagundų, apsisaugęs nuo nuodėmių, po kurių našta ne vienas mūsų dar ir šiandien taip vargsta be galo! Nuo kiek tai nelaimių būtų mums išsigelbėję, kad būtų mums atsidavę šito Kryžiaus globon!

Apsakinėja nuotikį iš Palangos gimnazijos gyvenimo. Tai buvo seniai — bent 50 metų nuo to laiko prabėgo. Keletas mokinių įsėdo laivelin pasivažinėti po jūrą ties

Palanga. Vienas gimnazistų pasiženklino kryžiaus ženklą, iš ko kiti pradėjo gerokai tyčiotis, pravardžiuodami tai davatka, tai kunigėliu, tai dar kitaip!

Valandai kitai praslinkus staiga užėjo audra, kuri apvertė laivelį ir paskandino visus, tik be to vieno, kurs prieš išplaukdamas buvo pasiženklinęs kryžiaus ženklą, ir kurį bangos laimingai išmetė ant kranto! Apie tai anuomet plačiai kalbėta, tačiau, laikraščiuose daug negarsinta, kadangi šito mokinio kataliko būta!

Baigsiu ši apie Kryžiaus ženklą šv. Ignaco Loyolos žodžiais: "Kvailas, kurs gėdijasi Kryžiaus ženklą; Velnias džiaugiasi, matydamas ką paniekinant Kryžių ir jo išsižadant; kadangi Kryžius yra tai ženklas, kuriuo jis yra Jėzaus Kristaus nugalėtas ir amžinai pasmerktas!" Čia pridėsiu bendrą Bažnyčios manymą, jog liucipieris, nenorėdamas nulenkėti galvos prieš Kryžių, pakėlė riaušes prieš Dievą, nelyginant, kaip kad mūsų laikų laisvamaniai, šito paties kryžiaus ir buvo kuo skaudžiausiai pažemintas.

Liucipieriui jau pervėlu grįžti į Dievą — jojo byta užbaigta. Tačiau, to paties negalima pasakyti apie laisvamanius. Dar jie gyvena čia ant žemės, dar turi progos išsižvelgti į kryžių iš arčiau, suprasti, pažinti tą begalinę meilę, kuri nuo kryžiaus spindi į visas pasaulio puses! Taigi, duok Dieve, kad jie šios kryžiaus meilės sukaitinti pradėtų šlietis prie tikrojo Dievo, kurio ženklas yra Kryžius!

Kas Kartais Atsitinka Raudonųjų Tarpe

Angliškoje kalboje pasirodė knyga antrašte: "From Union Square to Rome". Parašė Dorothy Day, redaktorė laikraščio "Catholic Worker".

Union Square yra New Yorko raudonųjų centras. Minėtos knygos autorė yra buvusi viena iš žymiausių veikėjų ir rašytojų Amerikos raudonųjų tarpe. Ji gimė New Yorke 40 metų tam atgal. Netrukus po to jos tėvai išsikėlė į Kaliforniją ir ten buvo iki 1906 metų, kada ten ištiko žemės drebėjimas. Po to tėvai sugrįžo atgal į rytus. Kai jai suėjo 12 metų amžiaus, tai ji buvo apkrikštyta episkopų bažnyčioj ir liko tos bažnyčios narė. Bet vėliau, prisiskaičiusi rau-

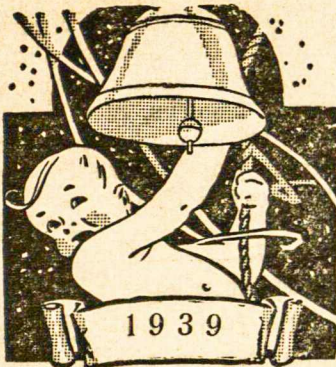
donosios literatūros ir suėjusi į pažintį su raudonųjų vadais, nutraukė ryšius su ta bažnyčia. Aukštąjį mokslą ji išėjo Chicagos universitete. Į New Yorką sugrįžo 1916 m. ir dirbo prie socialistų dienraščio "New York Call". Vėliau dirbo prie kitų raudonųjų laikraščių — "Masses", "Liberator", "New Masses" ir taipgi reporteriavo didiesiems dienraščiams, leidžiamiems Chicagoj, New Yorke, New Orleans ir kituose miestuose. Savo raštais ji pagarsėjo plačioje Amerikos visuomenėje. Bet kadangi ji buvo socialistų partijos narė, talkininkavo I. W. W. ir kitoms raudonoms organizacijoms, tai aišku, kad ją savinosi Amerikos raudonieji. New Yorko Union Square, raudonųjų centras, buvo jos veikimo centras.

Bet Dievo Apvaizda taip patvarkė, kad toji raudonųjų veikėja ir garsi rašytoja, tiesos beiėškodama, pateko ant vieškelio vedančio į Romą. Vieškelis vedantis iš Union Square į Romą nėra rožėmis nuklotas. Bet Dorothy Day to neatbojo ir vargais negalais juo keliavo. Romon atsidūrė, tai yra į Katalikų Bažnyčią tapo priimta 1927 metais. Po to ji pasiliko bendradarbė pasaulinių laikraščių. Dirbo New Yorke, Hollywoode, Floridoj ir Meksikoj iki 1933 m. Tais metais ji New Yorke įkūrė laikraštį Catholic Worker, kurs dabar skaitytojų turi 125,000.

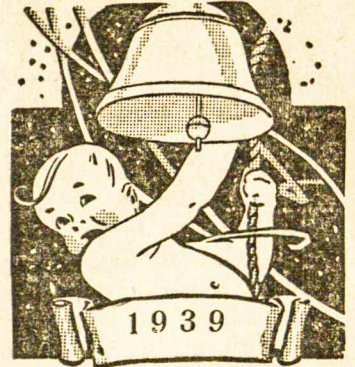
Tai mat kas kartais atsitinka raudonųjų tarpe.

Garbus Svečias

Lapkričio 25 d. Vilniuje buvo apsilankęs tėvas Mažonas, marijonas. Tėvas Mažonas kelius metus buvo misijonieriumi Charbine (Mandžurijoj) ir kokį laiką Japonijoje. Dirbdamas tarp pravoslavų ir pagonių, tėvas Mažonas neužmiršo ir lietuvių, kurie svetimoje šalyje buvo labai ištroškę lietuvių kunigo. Vykdamas iš Japonijos, tėvas Mažonas turėjo pervažiuoti skersai visą Rusiją. Keliolikos tūkst. kilometrų kelionėje patyrė daug įspūdžių. Siberijoj jam pravažiuojant buvo jau 25 laipsniai šalčio, lapkr. 24 d. Maskvoj lijo lietus, o kitą dieną pas mus buvo visai šilta. Visuomet linksmi nusiteikę ir patenkintas malonus svečias, pernakvojęs Vilniuje, išvažiavo Lietuvon į Marijampolę, kur žada dirbti savųjų tarpe.

NAUJIEJI METAJ

ŠTAI išlydime senuosius 1938 metus, o sutinkame naujuosius — 1939 metus. Visur girdisi sveikinimai “su Laimingais Naujais Metais!” Vieni, jau ne vienus metelius pergyvenę, šiuos sveikinimus jau kiek kartų girdi; kiti suaugę, vėl kiti jaunesni, kiek mažiau, bet jau ne vieną kartą švenčia Sausio 1 dieną. Tačiau, kaip ten nebūtų, ar daugeliui mums atėjo mintin pasiklausti ir įsižiūrėti, ką žmonės turi mintyje kada jiems viens kitam triukšmingai linki “Laimingų Naujų Metų!”” Krinta įtarimas, kad daugelis žmonių reiškia šiuos sveikinimus tik dėl to, kad toks yra paprotys; “juk visi žmonės taip daro, tai kaip pats tai nedarysi.” Klausimas, “ką žmonės tikrai nori pasakyti kada jie sveikina mūs su laimingais Naujais Metais”.

Šį klausimą galime mes kiekvienas sau pritaikinti. Gal jau daugelis metų kai mes pakartotinai reiškiamo kitiems šiuos linkėjimus, o kažin ar kada pasiklausėme kokių tikslu mes tai darome? Ar mes mūsų artimiems, giminėms, pažįstamiems ir prieteliams linkime, kad Dievas suteiktų jiems sveikatos, ramybės, malonių pasisėkimų ir laimės, o ar mes esame tiktai Šv. Rašte paminėtas žvangantis varis ir skambantis kim-bolas, kuris skamba ir tarška, o nieko nepasako! Pasiklausime kiekvienas sau. Jei surasime, kad mes iki šiol kartojame tik tuščius, bereikšmingus žodžius, pasiryžime jau nuo šių Naujų Metų tikrai nuoširdžiai žmonėms palinkėti laimingų, linksmų, sekmingų, Dievo malonėmis gausių, Naujų Metų.

Kiekvieną kartą kai ateina Naujieji Metai, visi, ar tai senas ar jaunas, sušunkame,

“O kaip greit lekia tie meteliai!” Gali kitas pasakyti, “Kur gi taip greit prabėgo tas metas?” arba “Rodos, kad tik mėnesį atgal šventėme paskutinius Naujuosius Metus”. Kas skaudžiausia, yra daug žmonių kurie į metą vis pakartoja šiuos klausimus, o vis dėl to nieko iš to nepasimokina. Perbėgę praeituosius metus jie, tiesa, mato kur jų buvo suklysta, kur laiko ar turto gaišinta, bet iš viso to nepasimokina. Kitas net pasako: “Kam čia dabar daryti rezoliucijas; kiek kartų aš jų jau esu padaręs, o vis jas sulaužau. Kas met darau pasiryžimus, kas met jas ir sulaužau”. Tokie žmonės mums primena tą mažą berniuką, kurs kelis kart įpuolę, purvynan, pagaliau pasipriklinęs, atsisisėdo purvan šalia kitų paršiukų. Juk žmogus parpuolęs ant žemės ar ant ledo, juk ten neguli; atsikelia, nubraukia dulkes ar purvą ir eina toliau. Reikia atsiminti, jog tol kol mes gyvensime čia ant žemės, tol mes būsimė silpni sutvėrimai, kuriems bet kada galima parpulti. Tačiau kol mes pasiryžę kovoti, eiti geru keliu, tol Dievas duos mums malonės vesti šventą gyvenimą. Jei mes sykį kitą parpuolę nusimintume ir nuleistume rankas, ar daugelis mūsų šiandie būtų malonės stovyje? Dangaus karalystė tik tiems, kurie kovoja, kenčia ir drąsiai žengia pirmyn.

Daryt naujus pasiryžimus per Naujus Metus yra labai gražus ir pagirtinas paprotys. Nors gerai žinome, jog geriausi pasiryžimai dažnai sulaužomi, tai dar ne reiškia, kad neapsimoka jų daryti. Pagaliau, įsivaizduokime kas bebūtų čia ant žemės, jei visi nuleistume rankas ir nebesistengtume daryti pažangos, kaip tik mums vieną ar kitą

kartą tektų parpulti! Pasidarytų žemėje didžiausias nusiminimas, pažanga nusistelbtų, žmonijos gerovė susilauktų sau galo. Juk visoki pasaulio išradimai, pagerinimai, patobulinimai neatsėjo be sunkaus darbo, be gerų pasiryžimų. Įvairių sričių pionieriai daugelį patyrė nepasisekimų, nusivylimų iki kol susilaukė savo tikslo. Bet tik dėl jų gerų pasiryžimų ir ištvermės turime pasaulyje tiek daug šedevrų ir neįkainojamų išradimų, gėrybių, patogumų. Geri pasiryžimai ir juose ištesėjimas kaip tik yra ta svarbiausioji ypatybė, kuri daro skirtumą tarp pasisekimo ir nepasisekimo, tarp žmonių nuveikusių didelių dalykų ir žmonių, kurių gyvenimas buvęs tuščias, be tikslo, be "nugarkaulio".

* * *

Sausio 1 diena yra ne tik naujų metų pradžia; tą dieną Bažnyčia mini Viešpaties Jėzaus Apipiaustymą. Tą dieną Viešpats ir gavo savo vardą — Jėzus. Ar gi geriau galėtume pradėti Naujuosius Metus, kaip kad pagarbindami vardą To, Kuris yra Kelias, Tiesa ir Šviesa; Kuris, jeigu Juo pasitikėsime ir Jam tarnausime, ves mus per šį gyvenimą į tikrus mūsų namus, kur mes galėsime amžinai džiaugtis ta laime, kurią Jis yra paruošęs tiems, kurie Jį myli.

Šv. Povilas, laiške į Philipiečius, yra labai gražiai išsireiškęs apie Jėzaus vardą: "Jis (t. y. Kristus) būdamas Dievas, nelaikė pasisavinimu būti lygiam su Dievu; bet jis pats save sunaikino, prisimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujinė išvaizda rastas kaipo žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs klusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnę už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei (Philyp. 2, 6-11).

Dievotumą į Šventą Jėzaus Vardą praplato jau penkioliktame šimtametyje Šv. Bernardinas iš Sienos ir šv. Jonas Kapistranas. Šiandie šis dievotumas prasiplatines po visą Bažnyčią.

Naujiems Metams, tat, prisiartinus padarykime tvirtą pasiryžimą su pagarba ir pasitikėjimu vartoti Jėzaus vardą. Ypač šiais

laikais kai visoki bedieviai, komunistai ir kitoki "istai" bei "izmai" deda visokias pastangas iš žmonių širdies išplėsti Jėzaus vardą, stengkimės visur ir visada parodyti šiam brangiam vardui pagarbą, ir tokiu būdu nors dalinai atlyginti už nuodėmes ir prasižengimus, papildytus prieš tą šventą vardą, "kuriame viename yra išganymas".

A. J. M.

I Pietų Ameriką

Vienas svarbiausių Tėvų Marijonų Kongregacijos uždavinių yra tai misijonieriaimas. Toje šakoje Tėvai Marijonai daug pasidarbavo ir darbuojasi Jungtinėse Valstybėse. Dabar darbuotę toje srityje praplečia ir užsibrėžia naują labai svarbų darbą. Pasiryžo darbuotis Pietų Amerikos lietuvių tarpe.

Misijonieriškos dvasios lietuvių tarpe netrūksta. Yra lietuvių misijonierių besidarbuojančių pagoniškos šalyse. Keista būtų, jei lietuvių misijonieriai vyktų tik į pagoniškas šalis, o savo tautiečius patekusius į pasaulio pakraščius, užmirštų. Tokiais apleistais lietuviais yra Pietų Amerikoje. Tai buvo spraga lietuvių misijonierių darbuotėj ir Tėvai Marijonai ryžosi ją užpildyti.

Vasario 11 d. 1939, iš New Yorko išplauks į Pietų Ameriką trys Tėvai Marijonai — didžiai gerb. provincijolas kun. J. J. Jakaitis, kun. Antanas Andriušis ir kun. Kazimieras Vengras. Kai ten darbas bus įstatytas į tinkamas vėžes, provincijolas sugrįš į Jungtines Valstybes.

Į tolimus kraštus iškeliaujantiems misijonieriams išleistuvės įvyks Chicagos lietuvių seniausioje kolonijoje Bridgeporte, Šv. Jurgio parap. salėj, vasario 5 dieną.

Jo Malonybė pralotas M. L. Krušas, Šv. Jurgio parap. klebonas, praėjusią žiemą sukiu su gerb. kun. J. Paškausku lankėsi Pietų Amerikoje, matė didelį reikalą turėti atsidavusius dvasiškius tarnauti tenykščiams lietuviams, širdingai džiaugiasi, kad Tėvai Marijonai ryžosi imti savo globon Pietų Amerikos lietuvius ir širdingai jų žygi remia. Todėl priėmė savo parapijoje rengti misijonieriams išleistuves.

Nėra abejonės, kad visos Chicagos ir apylinkių lietuviai giliai įvertins šias išleistuves ir skaitlingai į jas atsilankys.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji sausio mėnesiui, 1939 m., Intencija, kurią paskyrė Jo Šventenybė popiežius Pijus XI-tasis.

MELSTIS UŽ BENDRAS IR YPATINGAS ŠV. TĖVO INTENCIJAS

MŪSŲ Šventasis Tėvas, Pijus vienuolik-tasis, kaip Kristaus vietininkas ant žemės, turi savo priežiūroje visą Kris-taus įsteigtą Bažnyčią. Kaip Kristui, Kurio jis yra vietininkas, taip ir Šv. Tėvui rūpi visa kas liečia Bažnyčios gerovę, didesnę

Dievo garbę ir žmonių sielų išganymą. Šv. Tėvo rūpesčiai yra Kristaus rūpesčiai. Ar reikia gi mums didesnio paskatinimo melstis už šią bendrą intenciją?

Po Šv. Tėvo bendromis intencijomis gali-ma paskaityti: tikrojo tikėjimo prasiplatinimas, Bažnyčios pergalė, taika ir vienybė pasaulio tautų tarpe, nusidėjėlių atsivertimas ir herezijų bei atskalų prašalinimas. Šv. Tėvo ypatingos gi intencijos apima ypatingus Bažnyčios ir žmonių reikalus, kurie laikui bėgant įvairiuose pasaulio kraštuose pa-

sitaiko. Štai šiuo laiku Šv. Tėvas ypač susirūpinęs ir neramus dėl šetoniškai varomų persekiojimų prieš krikščionis Vokietijoje, dėl didelio ir greito bedieviško komunizmo prasiplatinimo ir dėl kitų priešingų gaivalų, kurie aiškiai grėšia krikščioniškajai civilizacijai.

Mūsų Šv. Tėvas pats asmeniškai yra pagedavęs ir nustatęs, kad syki̇ metuose visiems Apaštalystės Maldos draugijos nariams būtų paskelbta melstis už šią intenciją, t. y. už bendras ir ypatingas Šv. Tėvo intencijas.

TRIJŲ KARALIŲ ŠVENTĖ

Su Trijų Karalių apsilankymu pas naujai gimusį pasaulio Išganytoją, Jėzų Kristų, pagonẏs buvo pašaukti į tikrąjį tikėjimą. Iki tam laikui viena tik žydų tauta laikė save išganymui skirtą, bet pasirodžius stebuklingai Kristaus užgimimo žvaigždei, kuri švietė kelią į Betliejų, prasidėjo nauja gadynė.

Greitai, nuoširdžiai, susitelkusiai, šie keliauninkai, išminčiai iš tolimos šalies, skubinosi pas naujai gimusį pasaulio Viešpatį ir Išganytoją. Pasiekę tvartelį, kur buvo paguldytas Kūdikėlis, Trys Karaliai priklaupė, Išganytoją pagarbino ir Jam sudėjo brangias dovanas — auksą, myrą ir smilkalą. Nuo to laiko, kaip padavimas mums sako, šie karaliai vedė tikrai šventą gyvenimą; o jųjų šventi palaikai, kaipo didžiausi turtai, garbingai laikomi didingoj Kelno katedroj.

PRATYBA

Garbinimas. — “Garbinkite Tą, kurs yra padaręs dangų ir žemę, jūrą ir vandenų šaltinius” (Apr. 14, 7). Nėra mums sutvėrimams suteikta didesnė malonė, privilegija, nėra didesnio akto, kurį galėtų mūsų laisva valia padaryti, kaip kad sutelkti visas mūsų proto ir sielos jėgas ir giliausiame nusižeminime pagarbinti begalinį Dievo majestotą. Visi mes, tiesa, meldžiamės, tačiau kaip maža tų, kurie garbina Dievą dvasioje ir teisybėje!

ŽODIS PROMOTORIAMS

BRANGŪS Promotoriai: Šie lapeliai pasieks Jus kaip tik tuo laiku kada Bažnyčia švenčia mūsų dieviškojo Išganytojo Užgimimą. Tai yra meilės ir džiaugsmo laikotarpis ir, ištikrųjų, ši

yra ypatingai patogi proga mūsų Promotoriams ir Bendradarbiams - nariams palinkėti, kad šis laikotarpis atneštų jiems didesnę meilę ir pasiaukojimą dėl mūsų Išganytojo ir taip pat, kad Dievas suteiktų jiems gausių palaimų ir malonių jų darbštame gyvenime.

Su Naujaisiais Metais, pripuola kaip tik tinkamas laikas naudingiems pasiryžimams padaryti. Išlydėdami senuosius metus, o sutikdami naujuosius, prisimename, kad mes vis arčiau ir arčiau slenkame prie amžinybės. Todėl, geras katalikas paskutines senųjų, o pirmutines Naujų Metų valandas nepraleis kokiems nors triukšmingiems pasilinksminimams, bet tą laiką jis paskirs maldai ir apsimąstymui. Perbėgęs ką tik pereitų metus, kiekvienas geras katalikas ras reikalo padaryti širdingą gailęstį už visus trūkumus Dievo tarnystėje pergyventus, o su Naujais Metais, pasižadės savo pareigose Dievui, artimui ir sau — būti kaskart ištikimesnis.

Paprastai, tikras ženklas, kad Promotoriai pasiryžę uoliai eiti savo pareigas, yra jų ištikimas atsilankymas į mėnesinius Promotorių susirinkimus. Šią tiesą, bendrai, parodo prityrimas. Prityrimas taipgi yra parodęs, jog iš regulario Promotorių susirinkimų sušaukimo, galima spręsti apie Apaštalystės Maldos draugijos veikimą parapijoje. Jei kuopos nariai ir Promotoriai bus gyvai pasidavę savo veikimui, jie nuolat ras reikalo nors kas mėnuo sušaukti susirinkimus ir apsvarstyti svarbius kuopos reikalus. Svarbus, tat ir labai patartinas būtų Promotoriams pasiryžimas — regulariai ir tvarkingai pribūti susirinkimuose.

Kitas ženklas, rodantis Promotorių nuoširdų pasidavimą veikimui, yra asmeniškąs lapelių išdalinimas kas mėnesį kuopos nariams. Nedovanotas šiame reikale apsileidimas parodo, jog Promotorius jau savo pareigose atšalęs. Toks Promotoriaus apsileidimas trukdo ir visam kuopos veikimui. Mažai arba visai susidomėjimo nebus ten kur Apaštalystės Maldos lapeliai nebus laiku ir nuolat išdalinami. Mokykinės gi iš mūsų priešų. Juk komunistų veikimas ir spauda taip labai plačiai praplitusi ne todėl, kad jų spaudiniai kur užkampiuose numetami ir neišdalinami; arba, komunistai nesitenkina pa-

sakyti žmonėms kada jie gali tokioj ar kitokioj vietoj įsigyti tokios ar kitokios spaudos leidinių. Visai ne; užsidegę komunizmo agitatoriai parodo neapsakomą energiją savo spaudos išplatinime. Jie sunaudoja kiekvieną progą savo veikime ir spaudos leidinius žmonėse praplatinti, kiekvienam praeiviui rankon drąsiai bruka visokius plakatus, lapelius, pagarsinimus. Promotoriams nieko nepadės kuopų nariams vien tik pasakyti, kad nariai gali Apaštalytės Maldos lapelius gauti klebonijoj ar prie bažnyčios. Retas kuris pasirūpins ar net atsimins tų lapelių ten pasieškoti. Geriausia, kad patys Promotoriai pasirūpins kas mėnesį asmeniškai ar per kitą išdalinti lapelius. Tokiu būdu kuopa palaikys stiprius ir nuolatinius santykius su Apaštalytės Maldos centru ir visa tai priduos kuopai daugiau naujų idėjų, gyvumo ir susidomėjimo.

Promotoriai, ir pagaliau visi kuopos nariai, daug kuomi gali pasitarnauti Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai pats užsirašydami ir kitus ragindami užsirašyti katalikišką spaudą. Lietuvių kalboj yra leidžiama nemažai turtingos spaudos leidinių, kurių vienas ar kitas kiekvienai katalikiškai šeimai yra prieinamas. Juk katalikiškoji spauda yra šeima kaip pasiuntinys, kuris atneša vėliausias žinias iš katalikiško pasaulio; ji yra kaip maloninga daug žinanti mokytoja, kuri gali mus išmokyti daug reikalingų dalykų apie mūsų tikėjimą. Spaudoje juk bendradarbiauja kaip tik rinktiniai katalikai žmonės, gvildenami joje svarbiausi katalikų gyvenimo klausimai. Todėl iš tokio gilaus ir turtingo katalikiškos spaudos šaltinio yra daug ko katalikams pasisemti.

Tat, artinantis Naujiems Metams, jei ieškote gerų, naudingų, praktiškų pasiryžimų, štai vienas — pasirūpink, kad ir tavo pažįstami, giminės ar kaimynas panašiai padarytų. Ypač toks paraginimas naudingas ir Dievui patinkamas, kur matote, kad katalikai remia ir skaito nešvarią, nekatalikišką spaudą. Jei tokį žmogų paraginsi mesti tokią spaudą ir grįžti prie katalikiškosios, pasitarnausi to žmogaus sielos gerovei ir didesnei Dievo garbei.

Naminės Ir Užsieninės Misijos

Visi suprantame svarbą misijų pagoniškose šalyse. Visi skaitome geru daiktu prisidėti aukomis prie praplatinimo tikėjimo tarpe tokių tautų, kurios nėra girdėjusios apie Kristų.

Katalikai su apgailestavimu žiūri, kad sakydama Japonijoj yra 40 milijonų nekrikštytų žmonių. Bet tas apgailestavimas pasirodys kitokioj šviesoje, kai išgirsime, kad šioje šalyje yra 42 milijonai žmonių, kurie nėra nariais jokios Bažnyčios. Šioje šalyje yra 42 milijonai nebažnytinių žmonių. Tie Amerikos bebažnytiniai žmonės nėra geresni už Japonijos pagonus, o daugelis jų yra net prastesni. Japonijos pagonų dauguma neturėjo progos susipažinti su Kristaus mokslu. O šio krašto pagonų dauguma turi tą progą, tik ja nesinaudoja.

Katalikų Bažnyčia nuo seniai žino tikybinį Amerikos žmonių stovį. Nuo seniai žino, kad pusė suaugusių žmonių Amerikoje nepraktikuoja jokios tikybos. Kaip Katalikų Bažnyčia rūpinasi misijomis užsieniuose, tai nemažiau rūpinasi ir naminėmis misijomis. Naminės misijos vesti nuo seniai gyvuoja taip vadinama Extension Society. Toji organizacija kasmet atlieka naujų užkariavimų Dievo karalystei.

Šiais laikais, kaip pagoniškose šalyse, taip ir namie masinių atsivertimų nebūna. Dabar atsivertimai įvyksta mažais skaičiais. Todėl krikščionybės platinimas pamažu teina.

Lietuvos Gimnazijų Ekskursijos Rygoje

Lapkričio pabaigoje Rygą aplankė 3 Lietuvos gimnazijų ekskursijos, susipažindamos su žymesnėmis vietomis. Jos aplankė ir Rygos Lietuvių gimnaziją. Atvykę padainavo, padeklamavo ir pašoko tautinių šokių. Kauno Šv. Kazimiero mergaičių gimnazijos auklėtinės, atsisveikindamos, atminimui įteikė gimnazijos direktoriui prelat. D. Jasinskiui gražią knygą iš Šv. Kazimiero gimnazijos gyvenimo.

Paklausimams Atsakymai

Kodėl geri katalikai bijo mirtį?

Ne visai yra teisinga taip pasakyti, nes yra daug gerų katalikų, kurie visai nebijo mirties, — priešingai, laukia ir ilgisi jos, ne vien kaip išsilaisvinimo iš kokių nepakeliamų bandymų ar sunkenybių, bet kaip žemiškos kelionės laimingos pabaigos. Jiems mirtis yra vartai per kuriuos būtina reikia pereiti, kad būtų galima įeiti į palaimintą amžinybę. Tačiau, visai suprantamai ir teisingai, net ir geri katalikai gali pajusti baimę dėlėi ano baisaus teismo, kuris įvyksta tuojuo po sielos atsiskyrimo nuo kūno. Nebent kuris būtų gavęs ypatingą Dievo apreiškimą, niekas negali būti visiškai tikras apie savo sielos stovį. Jeigu kas ir žinotų, jog yra pašvenčiamos malonės stovyje, argi sunkių ir skaudžių skastyklos kančių nepakanka sukelti baimę. Visgi, nežiūrint kaip ten bebūtų, gero krikščionio baimė mirties valandoje visad yra sujungta su viltimi ir meilingu pasitikėjimu dieviškojo Išganytojo neišsemiamais nuopelnais.

Ar leista prie kito kunigo prieiti išpažinti, jeigu kas gėdytusi savo paprastam nuodėmklausiuui kai ką išpažinti?

Taip, pilnai yra leista ir nieko negalima pasakyti prieš tokį elgesį. Bažnyčia šiame atvejuje duoda kuo plačiausią laisvę.

Argi neužtenka žmogui tikėti į Jėzų Kristu ir kasdien sukalbėti poterius, kad būtų išganytas? Kam dar tas ėjimas bažnyčion?

Ne, neužtenka vien poterius kalbėti. Jeigu mes tikrai tikime į Jėzų Kristų, jeigu išpažistame, jog Jis yra tikras Dievas, antrasis Švč. Trejybės Asmuo, turėtume Jo ir Jo pasiuntinių klausyti. Jis gi įsteigė Bažnyčią, kuri yra įgaliota Dievą viešai garbinti. Tame garbinime turime ir mes prisidėti, nes Bažnyčia aiškiai tai įsako. Kas gi Bažnyčios klauso, paties Kristaus klauso.

Kodėl katalikams yra leista visoki valgi valgyti penktadieniuose, tik ne mėsa?

Bažnyčia yra uždraudusi valgyti ir var-

toti mėsa penktadieniuose kaip atgailą sielos naudai. Ji išsirinko penktadienį, o ne kurią kitą savaitės dieną šiai atgailai, nes penktadienyje mirė mūsų Viešpats Jėzus Kristus. Bažnyčia yra gera Motinė ir protingai leidžia įstatymus. Todėl ir šis uždraudimas vartoti mėsa penktadieniuose nevaržo tų, kurių sveikatai tai pakenktų nei tų, kuriuos tokiu būdu sulauktytų nuo tinkamo savo pareigų išpildymo.

Dantistai, kai gydo sugedusį dantį, į išpūvusių vietą kartais prideda kokiais vaistais primirkytos vatos. Ar tų vaistų nuryjimas ant rytojaus sulaužo pasninką, kurį reikia išlaikyti nuo vidurnakčio, kad būtų galima priimti Komunią?

Ne, nes tie vaistai, jeigu kiek jų nuryjama, susimaišo su seilėmis ir kaip toks mišinys nuryjama. Taigi, kadangi ėia tų vaistų nuryjimas nėra nei valgis nei gėrimas, todėl nėra nei pasninko sulaužymo. Tad galima visai drąsiai dėlėi to eiti prie Komunijos.

Europos Saulė Leidžiasi

Iš Europos sugrižo Amerikos rašytojas Louis Bromfield. Jisai yra 42 metų amžiaus, kilęs iš Ohio valstybės, augęs ant farmos ir dabar taipgi apsigyveno ant farmos.

Jisai Europoj išgyveno 14 metų, daugiausia Prancūzijoje. Jis yra vedęs, turi 3 vaikus, 14, 11 ir 6 metų amžiaus. Vaikai mokslus ėjo Anglijoj.

Sugrižo Amerikon todėl, kad Europoj esą per daug trošku. Sako, kad Europoj mokliški ir kitokie kūrybiniai darbai jau apsištoja. Šviesos žibintuvai jau sprūsta iš Europos rankų. Europos saulė jau leidžiasi. Dabar jau Amerikai priseina imti mokslo žibintuvą į savo rankas ir tęsti visokius kūrybinius darbus. Europa per ilgus ilgus laikus nebus produktinga nei moksle, nei kitose srityse. Ten liepsnoja neapykantos, keršto ir pagiežos gaisras. Pasaulinės kultūros ateitis — Amerikoj.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Tarptautinis Eucharistinis Kongresas 1940

Jau oficialiai paskelbta, kad sekantis Tarptautinis Eucharistinis Kongresas įvyks rugsėjo 4—8 d., 1940, Prancūzijoje, Nicos mieste. Nicos miestas randasi pietų Prancūzijoje, arti Italijos rubežiaus. Yra tai Prancūzijos Hollywood.

Kongreso rengimo sekretoriui patalpos jau paimtos. Prisirengimai jau pradeda daryti.

Yra pramatoma, kad Kongresas bus vienas iš didžiausių. Už kongreso pasisėkimą stovi Nicos vyskupas Remond. Jisai yra buvęs prancūzų armijos pulkininkas ir yra vienas veikliausių Prancūzijos vyskupų.

Prie kongreso rengiantis reikia numatyti daugybę reikalų. Reikia nustatyti ceremonijų tvarką, reikia prirengti pamaldoms ir išskirti vietas, reikia prirengti papuošimus. Toliau reikia būti prisirengusiems priimti, sutalpyti ir pavalgydinti tūkstantines minias. Italijos ir Prancūzijos vyriausybės bendradarbiauja susisiekimą praplėsti, praveda antras geležinkelių linijas. Prirengiamos automobiliams pastatymo vietos. Numatoma sulaukti 200,000 automobilių.

Ceremonijos įvyks pajūryje, kur yra nuožulnus kalnas, kurs vadinasi Pilies Kalnu. Tame antkalnyje bus sudarytos sėdynės, kur galės tilpti 300,000 žmonių. Netelpantieji žmonės į tas sėdynes rinksis pačiame pajūryje. Didysis altorius bus jūroje netoli nuo kranto.

Bedieviški Misijonieriai

Rusijos "bezbožninkai" įsitikino, kad katalikų misijos pagoniškose šalyse turi pasisėkimo. Tas jiems nepatinka. Todėl sumanė įkurti bedieviškų misijonierių mokyklą, kur bus ruošiami bedievybės platintojai. Tokie priruošti propagandistai bus siunčiami į visokius kraštus bedievybei platinti. Tie bedieviški misijonieriai veiks tarp negrų, indėnų, arabų ir kitų.

Bezbožninkų dr. ja dalins bedieviškų misijonierių grupėms po raudoną vėliavą, ant

kurios bus parašyta: "Visų šalių ateistai, vienykitės".

Tikybės Gynėjų Darbuotė

Amerikos aukštosios dvasiškosios pastangomis prieš metų laiko įkurta taip vadinama organizacija "The Defenders of Faith". Pirmaisiais gyvenimo metais ta organizacija išdalino žmonėms 1,503,630 egz. katalikiškos literatūros. Tas darbas atsėjo \$13,139.80.

Knygelės buvo platinamos nekatalikų tarpe.

Per vienus metus organizacija narių įgijo 2,162. Jų tarpe yra 30 arkivyskupų ir vyskupų, 465 kunigai, 1,517 pasauliečiai ir pasaulietės ir 150 organizacijų.

Šv. Pranciškaus Paminklas

San Francisco, Cal., ateinančiais 1939 metais turės pasaulinę parodą. Tais metais reikšminga šioje šalyje bus dvi pasaulinės parodos.

Ryšium su rengimu parodos San Francisco mieste yra sumanymas tame mieste pastatyti Šv. Pranciškaus Asyžiečio paminklą. Tai būtų viena didžiausių parodos atrakcijų. Tai būtų nelyginant Eifelio bokštas Paryžiaus parodoj, Ferry's Wheel Kolumbinėj parodoj Chicagoj arba Sky Ride Century of Progress parodoj Chicagoj.

Sumanytas šv. Pranciškaus paminklas būtų 191 pėdos aukščio. Sumanymui vykinti jau yra įsisteigęs komitetas. Komitetas susideda iš žmonių visokių pažvalgų ir aukas renka ne vien iš katalikų, o iš visokių žmonių. Komitetą užgyrė San Francisco arkivyskupas John J. Mitty, D. D. Paminklas bus statomas aukštumoje, nuo kurios matomas visas miestas. Paminklas bus pavidale šv. Pranciškaus stovylos su ištiestomis rankomis, laiminančiomis miestą.

Stovyla bus šešiomis pėdomis aukštesnė už Laisfės stopylą New Yorke.

Darbą atliks WPA Meno skyriaus darbininkai. Aukų reikės tik statomosios medžiagos supirkimui. Aukų atsišaukta į visus žmones ne vien San Francisco miesto, o į visos Amerikos ir į viso pasaulio. Aukos siu-

nčiamos vardu komiteto išdininko Richard M. Tobin, 409 Hobart Bldg., San Francisco, Cal.

Katalikų Forumas

New Orleans, La. — Vyskupo Rummel sumanymu surengta eilė katalikiškų paskaitų. Pirmą paskaitą laikė pats vyskupas ir kalbėjo temoj: “Ar yra Dievas?”

Po prakalbos sekė klausimai, į kuriuos atsakinėjo kun. Buckley.

Lankėsi Apaštališkas Delegatas

Apaštališkas delegatas Caruana, atstovaujantis Šv. Tėvų Kuboj, lankėsi Washingtone, kur jis yra buvęs prieš 12 metų. Ten aplankė apaštališką delegatą Cicognani ir ketletą pažįstamų amerikonių, kurių tarpe buvo Maj. Generalas Rhodes.

Kristaus Karaliaus Kongresas

Sekančiais 1939 m. Kristaus Karaliaus Kongresas įvyks Jugoslavijoje. Kongreso rengimo komitetas jau sudarytas. Įvyks Liublianos mieste, rugp. mėnesį. Šiame kongrese bus skaitomas pranešimas apie religijos atgimimą mūsų laikuose.

Kas Mėnuo Lankys Prieglaudą

New Orleans mieste vyskupo Rummel parydymu kiekvienos parapijos sodalicijos draugijos turės lankyti miesto prieglaudą po sykį į mėnesį. Prieglaudą lankys ne tuščios, o su dovanomis seneliams ir senelėms. Kartu surengiami programėliai.

Nauja Katedra Japonijoje

Japonijoje, Nagasaki mieste, ruošiamasi pastatyti didžiulę puošnią katalikišką katedrą.

Ypatinga tas, kad tą katedrą ten statyti sumanė persekiojamieji Meksikos katalikai. Mat 1597 metais Nagasaki mieste buvo nužudyti 26 katalikai, kurių tarpe buvo meksikonas šv. Pilypas.

1934 m. Japonijos filmų kompanija pagaminė veikalą, atvaizduojant minėtus kankinius. Ta filmą buvo rodoma Meksikoj. Meksikonai matydami pasiaukojimą savo tautiečio už Kristų, sumanė pastatydinti tų kankinių atminčiai katedrą. 10,000,000 meksikonų smulkiomis ir stambiomis aukomis prisidėjo prie minėtos katedros pastatymo.

Spaudos Vajus

Italijoje katalikiškos spaudos vajus prasi-dėjo metams baigiantis. Vyskupai ir kunigai ragino žmones atnaujinti katalikiškų laikraščių prenumeratas. Toliau ragino atsi-žadėti bedieviškų laikraščių, o jų vieton iš-sirašyti katalikiškų.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Padarė Pelno Parapijai

Philadelphia, Pa. — Apaštalavimo Maldos dr-ja buvo surengus kauliukų žaidimo ir kortų vakarą. Įvyko gruodžio 4 d. Žmonių buvo daug ir visi turėjo “good time”. Pelno padaryta parapijai \$187.30.

Tai ne pirmas Apaštalavimo dr-jos šių metų darbas. Ta dr-ja pertaisomoje bažnyčioje įtaisė naują langą.

Studentų Veikla

Waterbury, Conn. — Čia gyvuoja A. L. K. S. ir Prof. Sąjungos kuopa. Vadovauja studentė Valerija Jakštaitė. Ta kuopa buvo surengus šokius gruodžio 26 d. Kas trečią dieną kuopa laiko studijų susirinkimus. Vietos Federacijos skyrius buvo suruošęs viešas paskaitas. Įžanginę prakalbą pasakė gerb. klebonas kun. J. Valantiejus. Programą pajvairino vyrų kvartetas, vadovaujant komp. Aleksiui. Paskaitas laikė studentas A. Skirius, “Darbininko” redaktorius Antanas F. Kneizys ir studentas Petras Kupraitis.

Novenos Sekasi

Baltimore, Md. — Šv. Alfonso lietuvių bažnyčia plačiai išgarsėjo Stebuklingo Medalikėlio novenomis. Novenos įvyksta pirmadieniais ir antradieniais. Renkasi tūkstantinės minios visokių tautų. Atsilanko žmonių ir kitokių tikybių. Kai buvo pastebėtas nekatalikų susidomėjimas, tai jiems kun. dr. L. J. Mendelis rengti speciales pamokas apie katalikų tikybią. Nemažai atsilanko. Iki šiol jau laimėta 10 atsivertėlių.

Svetimtaučiai susirinkdami į novenas labai įspūdingai gieda. Todėl jau vien dėl to gražaus giedojimo malonu ir lietuviams užti į tas angliškąs novenas. Lietuviai nenori

pasiduoti svetimtaučiams ir pratinasi giedoti. Lietuviškos novenos būna sekmadieniais.

Gruodžio 26 d. iškilmingai tapo pagerbtas šios parapijos veteranas veikėjas gerb. kun. J. Lietuvinkas jo 45 metų kunigyستės proga. Jo sveikata dar gerai stovi ir tikisi sulaukti auksinio jubiliejaus. Jo pagerbtuvėse buvo daug žmonių ir viskas gerai pasisekė.

Lietuviai Pagarsėjo

Cleveland, Ohio. — Šv. Jurgio parap. choras, komp. V. Greičiaus vedamas, pasižymėjo ne vien lietuvių tarpe. Jis pagarsėjo ir svetimtaučių tarpe. Jis buvo pakviestas dainuoti per radio iš stoties WHK Naujų Metų dienoje. Bet kadangi choras buvo užimtas prisirengimu Kalėdoms ir Naujiems Metams, tai pakvietimo negalėjo priimti.

Šv. Jurgio parap. bazaras parapijai pelno davė \$1,507.81.

Šios parapijos salėje Naujų Metų išvakarėse įvyks smagi pramoga. Bus du vaidinimai, dainų ir kitokių pamarginimų. Šokiams gros gera orkestra.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Kunigų Kursai Vilniuje

Lapkričio 15-17 d. įvyko VII iš eilės kunigams kursas, į kurį atvyko per 100 kunigų. Kursų metu skaitomi referatai ir nagrinėjami klausimai, surišti su parapijos darbu ir auklėjimu mokyklose. Šių metų kurso šūkis yra "Katalikiškoji Akcija per knygą ir mokyklą".

Bedarbių Skaičius Didėja

niuje žymiai padidėjo bedarbių skaičius. Užperėitą savaitę bedarbių skaičius padidėjo apie 500 žmonių. Šiuo metu Vilniuje skaitoma apie 7000 bedarbių.

Kaip Bus Su Susisiekimu Vilniuje

Š. m. gruodžio 31 d. baigiasi miesto savivaldybės sutartis su "Arbono" draugija. Miesto galvos pasiryžę susisiekimą paimti į savo rankas. Esą savivaldybė nutarusi surasti

1,200,000 auksinų paskolą ir už tą sumą įsigyti autobusus. Bet iš antros pusės susidaro daug kliūčių ir per trumpą laiką nepasėpės visko sutvarkyti. Manoma, kad miesto savivaldybė bus priversta ir vėl su "Arbono" dr-ja sutartį pratęsti. Atrodo, kad kol kas savivaldybė jokio aiškaus nutarimo neturi.

Šiemetinė Statyba

Vietos lenkų spaudos žiniomis šiemet Vilniuje pastatyta 150 naujų namų, kurių tarpe 50 mūrinių ir 100 medinių. Tos pačios spaudos žiniomis daugumos namų statybos darbus atliko žydai.

— KIERIŠKĖ, Melagėnų val. — Ši rudenį mūsų kaimo ūkininkas P. Misiūnas atidarė krautuvę. Tuo mūsų ūkininkai yra labai patenkinti, nes vietoje galima viską nusipirkti ir nereikia už kelių km. važiuoti į Melagėnų miestelį. Kad taip daugiau susipratusių lietuvių darytų, tai mes galėtume apseiti ir be svetimų pirklį.

Dauguma susipratusių tėvų šiemet turi lietuvių mokytoją ir savo vaikus moko naminiu mokymu. Jaunimas, sulaukęs rudens ir daugiau turėdamas laiko, skaito knygas ir laikraščius.

Valstybės Biudžetas

Ateinantiems 1939 m. numatytos valstybės pajamos ir išlaidos. Visas biudžetas siekia 368,691,171 lito sumai. Praeitų metų biudžetas buvo 20 milijonų litų mažesnis.

Paprastų pajamų numatyta 322,942,771 lt. ir nepaprastų — 45,748,400 lt. Išlaidų paprastų 292,179,990 lt. ir nepaprastų — 76,511,181 lt. Šių metų biudžetas, prisilaikant didelio taupumo, suvestas su 10 milijonų litų pelnu. Tai džiuginas reiškinys.

500 Milijonų Litų Pajamų

Per 20 metų Lietuvoje miško iškirsta už 500 milijonus litų arba pusę milijardo. Vien šiais metais iš miško bus gauta 26,5 mil. litų. Šiuo metu prie miško darbų dirba 150 prižiūrėtojų, 80 raštininkų, 160 sandėlių vedėjų ir sargų, o su visais girininkais ir eiguoliais apie 2,500 asmenų. Sezono metu miškuose dirba apie 12-13,000 darbininkų ir

apie 16-18,000 vežėjų. Tai daugiausia miško apylinkių gyventojai. Tačiau šiemet dėl gausios namų ir kelių statybos darbininkų prie miško darbų trūksta. Šiais metais yra numatyta kirsti žalių medžių 2,200,000 kietmeterių ir 500,000 kmt. sausuolių bei išvartų. Iš viso bus išskirsta apie 2,700,000 kietmeterių. Iš šio skaičiaus 1,530,000 kietmeterių bus apdirbta ūkišku būdu, o kiti bus paruošti stačiais medžiais. Prekybai ir pramonei stačio miško bus parduota 77,000 kietmeterių, o ūkininkams stačio miško bus parduota 658,000 kietmeterių. Iš 1,530,000 kietmeterių eksportui eis apie 150,000 kietmeterių rąstų, 17,000 drebulinių degtukų, 39,000 beržinių juodalksnių ir t.t. Be to vietos reikalams numatyta sunaudoti ir 100,000 kmt. kelmų.

Užpuldinėja Mokinius

Klaipėdoje vokiečių mokyklų mokiniai gatvėse pradėjo užpuldinti lietuvių mokinius. Vien per paskutinę savaitę tokių užpuolimų įvyko per 80. Lietuviai mokiniai verčiami sveikintis vokiškais išsireiškimais.

Be to, vokiečiai pareigūnai verčia lietuvius darbininkus rašyti į vokiečių organizacijas, grąšindami atleisti nuo darbo.

Kiek Išmoka Pensijų

Šiemet įvairių pensijų ir pašalpų, kurias moka Finansų Ministerija, numatoma išmokėti 2,233,200 lt., o ateinančių metų sumatoje 2,373,200 lt., iš tos sumos pensijų ir pašalpų numatoma išmokėti: 150,000 lt. karininkams, 1,300,000 lt. kareiviams, 350,000 lt. pasizymėjusiems asmenims, 170,000 lt. buvusiems Vokietijos tarnautojams Klaipėdos krašte ir 400,000 lt. subsidija pensijoms Klaipėdos krašto karo invalidams mokėti.

— Lenkų dvarininkai lankėsi pas žemės ūkio ministerį ir reikalauja papildomo atlyginimo už nusavintus dvarus.

— Paskutiniai vakarų vėjai nepaprastai pakėlė Minijos upės vandens aukštį. Vanduo apšėmė daug pievų ir lankų, kuriose tik medžiai kyšo iš vandens. Apsemtas buvo ir vienas pamario plentas.

— Nuo šių metų lapkričio mėnesio pradžios Vilniuje bus pradėti tyrinėti Kated-

ros - Bazilikos aikštėje atkasti seni griuvėsiai. Tyrinėtojai tikisi surasią viduramžių laikais statytų namų pamatus. Pabaigus tyrinėti atkastas senienas, bus pradėta tvarkyti visa aikštė. Taip pat toliau bus stiprinami Gedimino pilies griuvėsiai.

Vytauto D. Gim. Mok. Koncertas

Lapkričio mėn. 26 d. Vilniuje Vytauto D. gim. mokiniai mokytojų padedami surengė koncertą, per kurį gražiai pasirodė pianistės-ai, smuikininkai ir choras. Ypatingai gražų ispūdi paliko trys nauji tautiški šokiai: blezdė, kubilas ir sukčius. Vilniaus lietuvių šokiai didelė naujiena. Pageidautų būtų, kad vietoje visokių negražių naujų šokių mūsų jaunimas išmokytų šiuos gražius tautiškus šokius.

— Penkmetis. — Spalio mėn. suėjo 5 metai, kai įsisteigė Liet. Kat. Amatininkų ir Darbininkų dr-ja. Vilniaus lietuviai amatininkai ir darbininkai ta proga lapkričio mėn. 27 d. savo narių tarpe surengė kuklų paminėjimą, kurio metu buvo padarytas pranešimas apie dr-jos penkmečio veiklą, po to buvo pareikšta daug sveikinimų ir linkėjimų. Paminėjimas užbaigtas M. Kurilos vedamo amatininkų choro dainomis.

— Šikšniškė, Lentupio valsč. — Šikšniškė gan didelis, turįs 24 ūkininkus, kaimas, kuris ribojasi su Lentupio parapija. Žmonės čia beveik visi lietuviai, išskyrus kelias mišrias šeimas. Gyventojai daugumoj mažazėmiai, bet labai darbštūs. Daugiausia verčiasi indų darymu. Su savo indais pasiekia net Vilniaus turgavietes. Šikšniškių vaikučiai lanko valdinę pradžios mokyklą Dzvilonyse, bet susipratę tėvai namie pamokina juos dar ir lietuviškai. Jaunimo čia beveik nėra, vos keletas mergaičių ir berniukų ir tie vasarai išvažiuoja uždarbianti į Latviją arba Estiją. Blogiausia čia yra su spauda. Į visų sodžių ateina vos 1 egz. "Aido", kitų laikraščių neprenumeruoja.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

J. Marijonų Rėm. mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c

Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790